

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ದೇಹ ಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲರ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಮಮತ್ವವನ್ನಿಡಬಾರದು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ತಂದೆಯು ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: 1) ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವನ್ನೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಮೊದಲನೇ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ, ತತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದಂತೂ ಮಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 2) ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರಣ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಬದಲು ತಮ್ಮದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಈ ತಪ್ಪಿನ ಕಾರಣ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಗೀತೆ: ನನ್ನ ಮನದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದವರು ಯಾರು.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ಬಂದವರು ಯಾರು? ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀವು ಮಾತಾಪಿತ ನಾನು ಬಾಲಕನೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಬಾಲಕರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲವೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಂಕರನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಈ ಶರೀರದ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಂತೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥೂಲ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೇ ಶರೀರದ ಮುಖಾಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೊಸಬರು ಕೇಳಿದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೌದು! ಭಗವಾನುವಾಚ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಶರೀರದ ಮುಖಾಂತರ. ಶಿವಬಾಬಾರವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಶರೀರವಂತೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಜನ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು? ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂದಾಗ ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರೆಂದು ತಾವು ಏಕೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿ - ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ತಂದೆ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಂಕರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವತಂದೆಯು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖದಿಂದ ಮುಖವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಧರ್ಮ, ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಗುಜರಾತಿ, ಪಂಜಾಬಿ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದವರು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಬೌದ್ಧ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಧರ್ಮ, ಜಾತಿಗಳಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಾಗಲಿ, ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಾಜ್ಯವು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಒಂದು ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ದೇವತೆಗಳಂತೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಶ್ರೇತಾದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವರ್ಣವಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಜನ್ಮ ಪಡೆದರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಓದಿಸಿ ದೇವತಾ ಮತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಿವೆ ಎಲ್ಲದರ ವಿನಾಶವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ನೀವಾತ್ಮಗಳ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಎಂದೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಸದಾ ತಂದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಭಗವಂತನ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರೂ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಿವೆ. ಅದರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಒಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರೂ ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಓದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳೇ, ಈಗ ಎಷ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಪುತ್ರಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸುಧಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ! ಯಾರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದರೂ ಸಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಬಲೆಯರು, ಗಣಿಕೆಯರಿಗೂ ಸಹ ಪುರುಷಾರ್ಥದಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಸೂರ್ಯವಂಶೀ ರಾಜ್ಯವು ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿಯೂ ಸಹ ಕೂಗುತ್ತಾಳೆ, ಕೃಷ್ಣನು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೀರೆಯು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ

ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಇವು ಈ ಸಮಯದ ಮಾತುಗಳಿವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು 21 ಜನ್ಮಗಳು ಅಪವಿತ್ರರಾಗುವುದರಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಸಹ ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಪವಿತ್ರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಇಬ್ಬರೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪದಿಂದ ವಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ದೂರವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಪವಿತ್ರರಾಗುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಾಯೆಯೂ ಸಹ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಬಲೆಯರ ಮೇಲಂತೂ ವಿಕಾರದ ಕಾರಣ ಬಹಳಷ್ಟು ಹತ್ಯಾಚಾರಗಳಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೋಹವೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಷ್ಟಮೋಹಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಮೊದ ಮೊದಲು ಯಾವಾಗ ಭಟ್ಟಿಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಾಹಸವನ್ನಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಬಂದರು, ಬಹಳಷ್ಟು ಏಟುಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಏರುಪೇರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲಂತೂ ಅವರಿಗೆ ನೆನಪು ಸತಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಷ್ಟಮೋಹಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಗುರಿ-ಉದ್ದೇಶವು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಏನು ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಮಗಂತೂ ಶಕ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಶಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಾಗರ ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ತಂದೆಯು ಜೊತೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನಿಡುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಪವಿತ್ರರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ತತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು ಮಿತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ, ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಹಳಷ್ಟು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನಂತೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಹಿಂದೂಗಳೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಇದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇಂತಿಂತಹ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಯೆಯು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತೇ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಧರ್ಮ, ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಬೃಂದಾವನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆಂದಾಗ ನಾವೇಕೆ ನರಕದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ! ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಯೋಗವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆಯಾಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಮಮತ್ವವಿರಬಾರದು. ತಮ್ಮನ್ನು ನಿಮಿತ್ತರೆಂದು ತಿಳಿದು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ತಂದೆಯ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿದೆ. ದೇಹ ಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ನಾವು ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೂ ಸಹ ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾರಾದರೂ ರೋಗಿಗಳಾದರೂ, ದುಃಖವಾಯಿತೆಂದರೆ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದಂತೂ ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಶಿವತಂದೆಗೆ ಯಾವುದೇ ದುಃಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಆಯಿತೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇನು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಶರೀರ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದಾಗ ಶಿವಬಾಬಾರವರಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ಇನ್ನೂ ಮಿಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಳೆಯ ಪತಿತ ಶರೀರದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಏಳುತ್ತಾ-ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ಶರೀರವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು. ಅನೇಕ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕುಳಿತು-ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಾವೀಗ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಹೋಗಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಕುಳಿತು ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾರವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಆತ್ಮವಂತೂ ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯು ಸಮಾವೇಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಹಾಜರಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾಟಕವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾರೆಷ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಷ್ಟು ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಸದ್ಗತಿದಾತ ತಂದೆಯೊಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ - ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ನಂತರ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಪವಿತ್ರರಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೂಗಳೇ ನನಗೆ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಓಡಿಸಿದನೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ

ಆದರೆ ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಓಡಿಸಿದರು? ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಜ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಹಾರಾಜ-ಮಹಾರಾಣಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ ಸಹ ನಿಮಗೆ ಆಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ನವಿಲುಗರಿಯ ಕಿರೀಟಧಾರಿ ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ ಅಂದಾಗ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹೇ ಆತ್ಮ ನೀನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಲು ಇಷ್ಟಾದರೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ. ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ಬರುವುದರಿಂದಲೇ ಮಾಯೆಯು ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಾಟಕವೂ ಸಹ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮಾಯೆಯು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಭಗವಂತನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಅನೇಕರು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ನಂತರ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಹೋಗಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯ ತಂದೆ, ಸತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕ, ಸದ್ಗುರುವಿನ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರನ್ನು ನೋಡಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಹೇಗೆ ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಇಂತಹ ನಿಂಧಕರು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ಇದು ಈಗಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಷ್ಟಮೋಹಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರ ಮೋಹವು ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಹ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ. ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು - ನಾವು ಭಾರತವನ್ನು ಪವಿತ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ - ನಾವು ಭಾರತವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ಯೆಯರು, ಮಾತಾಪಿತಾರವರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ತಂದೆಯನ್ನಂತೂ ಬಡವರ ಬಂಧುವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಸಾಹುಕಾರರ ಎಲ್ಲಾ ಹಣ, ಸಂಪತ್ತು, ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹುಕಾರರಿಗೋಸ್ಕರ ತುಂಬಾ ಶಕ್ತಿಯು ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ತಂದೆಯಂತೂ ಬಡವರ ಬಂಧುವೆಂದೇ ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತ್-ಪಿತ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪೂರ್ಣ ನಷ್ಟಮೋಹಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಶರೀರದೊಂದಿಗಿನ ಮಮತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಏಳುತ್ತಾ-ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಗೆ ದುಃಖ ಪಡಬಾರದಾಗಿದೆ. ಎಂದೂ ಕೂಡ ತಂದೆಯ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ವಿಜಯದ ಉಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹದ ಮುಖಾಂತರ ಭರವಸಾಹೀನರನ್ನೂ ಸಹಾ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ನಿಶ್ಚಯ ಬುದ್ಧಿ ಭವ.

ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಶ್ಚಯ ಅಖಂಡಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ವಿಜಯ ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು, ವಿಜಯದ ಉಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹ ಸದಾ ಇರಬೇಕು, ಭರವಸಾಹೀನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಇರಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಸಹಜ ಅನುಭವವಾಗಲಿ ಹೇಗೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಮಾತೇ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಮಾತು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲದ ಹೆಸರು ಗುರುತೂ ಸಹಾ ಇಲ್ಲದಂತಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಸ್ವಭಾವ-ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಈ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದೂ ಬರದಿರಲಿ. ಇವರು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಸದ ವಿಜಯಿಯಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ.

ಸೋಗನ್: ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸದಾ ಖಜಾನೆಗಳ ಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿರಿ.

